

Malligheden

Wat zou het leven zijn zonder malligheden? Waarschijnlijk een saaie belevenis (tenslotte moet heden ten dage alles een belevenis zijn) denk ik zo, waarin de dagen in een monotoon ritme ons leven zouden invullen. Maar gelukkig heeft de Schepper dat kennelijk voorzien en gedacht: dat moeten Wij vermijden. Niet alleen kommer, kwel en saai-igheid, maar ook 'een vrolijk gezicht geeft overal licht'. Dus voegde hij aan onze schepping ook de nodige malligheid toe.

En malligheden zijn er meer dan u denkt. Ik heb gedurende een aantal maanden de geschreven pers eens goed bestudeerd en vooral uitgekeken naar wat er aan malligheden gepubliceerd werd. Dat viel helemaal niet tegen.

In 1999 werd een drugsdealer door zijn hoofd geschoten. Dat bleef niet zonder gevolgen, want hij kreeg het verstand van een 8 / 9 jarige. En toch eiste hij voor miljoenen euro's terug aan drugsgeld van de erven van de onderwereldbankier Willem Endstra. En dat wordt dan ook nog in behandeling genomen, ondanks het feit dat er niets op papier staat. Wat een ontzettende malligheid.

En dan een kunstenaar als 'mal geval'. Deze zich als kunstenaar beschouwend persoon bedacht een kunstproject met een vliegtuig en een daar achteraan hangend spandoek met de intrigerende tekst 'terreur / revolutie'. De telefoonbellen van menig politiebureau, brandweerkazerne en gemeentelijke overheden rinkelden constant en maakten de nodige overuren en de hoornopnemers kregen rode oren van het luisteren naar de meldingen. De geïnspireerde kunstenaar was snel gevonden en kreeg het een en ander te horen wat niet direct vleidend geklonken zal hebben. Waarschijnlijk was dat allemaal tegen dovemansoren gezegd, want hij verwonderde zich uitermate over al die ophef over zijn 'kunstproject'.

Vergeet niet om in één van de volgende maanden uw (klein)kind op zomerkamp te sturen. Liefst een zomerkamp waar je een flink bedrag moet betalen om er aan deel te nemen. En wanneer uw lieveling behaaglijk in zijn tentje ligt, kan hij meteen leren hoe je als jeugdig persoon een computer kunt 'hacken'. In goed nederlands zouden we dat 'hacken' vertalen in 'inbreken'.

In België, dat schone buurland aan onze zuidelijke grens, zijn ze trots op hun streekproducten. Wereldberoemd zijn hun bieren, die soms de meest artistieke, klassieke of pornograferende namen dragen als: Verboden vrucht, Sint Augustinusbier, Duvel, en Leffe. En hun 'kazen van bij ons' zijn wereldberoemd. Koop eens een stukje Passendalekaas en je wil nooit een andere meer hebben. Volgens de reclameslogans worden al die "Belgische producten op lokale bodem gemaakt". Dus niet op Vlaamse of Waalse of vreemde bodem, maar op de 'lokale' bodem.

Als je bij onze buurlanden eens even op "visite" wil, loop, fiets of autorijdt je er naar toe en om daar een praatje te maken. Vele onderwerpen passeren de revue en als het over is, zeg je 'wiedershen' of 'salute' en ga je weer op huis aan om onderweg nog enkele malen stil te staan om een praatje te maken met een voorbijganger. Niet in ons kikkerlandje. Wil je bij ons je ei kwijt, moet je eerst bellen en bekakelen wanneer je terecht kunt om je praatjes te tokken en je ei te leggen. En kom niet onaangekondigd, want je komt er niet in. Ben je erin geslaagd wel binnen te komen zal het 'bakje koffie' meestal niet op tafel verschijnen, laat staan een 'neut'.

Een flink aantal maanden geleden leefden we in her 'fipronieltijdperk'. Zowat alle eieren in het hele land waren aangetast met een of ander middel dat in feite bestemd is om de kip en het ei te sparen en in goede conditie te houden middels een schoon kippenhok. De eieren zouden giftig zijn, maar dan toch weer niet zo erg schadelijk voor de mens als je een dergelijk eitje zou tikken of in het boeren- of naturel- omelet zou verwerken. Het kon hoogstens uitlopen op een 'race naar Nummer 100' ten einde u daar te ontdoen van het geconsumeerde ei.

En te mal voor woorden. Nu mogen we ook al geen cowboytje en indiaantje meer spelen. Is een belediging van de roodhuiden en een vorm van racisme. En kijk dat snap ik nu niet. Je mag geen indiaantje meer spelen, maar iemand nog wel uitmaken voor een 'rare chinees' als hij eens potsierlijke bekken trekt of een 'hele emmel flietsaus' wil hebben.

Wat ik daar allemaal van vind? Allemaal malligheden, die nergens op slaan. En daaraan vooral niet toegeven, maar onze 'poot stijf houden'. Of mag ik dat ook al niet meer zeggen? Misschien ziet u het bij sommige mensen als een allergie, maar dan raad ik die mensen aan naar een 'allergoloog' te gaan, zodat ze 'hun leven kunnen leven'.

Augustinus